

kommen til at foreligge, maa det være mig tilladt at yttre et Par Ord derom. Jeg skal da først sige, at jeg virkelig ikke forstaaer de Udtalelser, der saaldt fra det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (G. M. Petersen). Saavidt jeg opfattede ham — jeg fulgte ham saa nøiagtigt, som det var mig muligt — gif han egentlig saa vidt, at han troede, at der ikke var Noget at gjøre. Hvis min Hukommelse ikke svigter mig, fremkom imidlertid den samme ærede Rigsdagsmand for 3—4 Aar tilbage netop med de samme Anker, som den ærede Forespørger idag har fremsat, og navnlig fremkom han da ogsaa med den Anse, at naar der først engang var blevet paalagt en Mand Bygningsafgift, var det ham næsten ikke muligt igjen at blive fri derfor. Den ærede Rigsdagsmand maa altsaa have forandret sin Anskuelse. — Jeg er enig med den høitærede Minister i, at det er klogest ikke at gjøre Noget, før man kan faa den hele Sag for paa een Gang, især da jeg haaber, at det kan ske om ikke altfor lang Tid. Det er muligt, at det kan være ønskeligt at faa en bestemt Udtalelse fra Ministeren om Maaden, hvorpaa de Forstjellige skulle bestattes, men naar man ved, hvor vanskeligt det er atter at blive af med den Skat, der engang er bleven paalagt, haaber jeg, at vi, inden der kan blive truffet saadanne særlige Foranstaltninger, skulle have faaet en ny Lov. Det, der navnlig vækker almindelig Misfornoieelse, er ikke, som der blev sagt af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds, at Folk skulle af med Penge, men det er derimod begrundet paa, at man skal betale, medens en Anden gaar fri, uden at det er muligt at faa opløst, hvorvidt det virkelig er lovligt, eftersom Loven i dette Stykke er absurd. Med Henhyn her til tror jeg, at jeg opfattede den ærede Forespørger bedre, end den høitærede Finansminister gjorde, idet jeg siger, at den ærede Forespørger gif ud fra, at Forholdene vare ganske anderledes paa den Tid, da den paagældende

Lov udkom, end de nu ere; paa anden Maade tror jeg ikke, han fandt Loven absurd. Loven rammer Folk, hvis Hovedbestæftigelse netop er Agerbrug, men som drive anden Bestæftigelse ved Siden deraf, og det er Tilfælde, som ikke saa sjældent indtræffe. Jeg sender saaledes et Exempel paa, at en hel By har har forenet sig om at bygge en Mølle, og man har da i den Anledning sat samtlige Gaardmænd i Bygningsafgift, i hvilken Anledning man har opmaalt samtlige deres Stuelænger. Jeg kunde fremføre utallige Exempler paa, hvor forfælt dette Forhold er, og jeg tillader derfor den høitærede Minister for hans Udtalelser, i Haab om at vi i næste Samling, kunne faa en ny Lov om dette Forhold.

Udbretsen: Jeg kan i et og Alt slutte mig til den ærede Forespørger, men jeg kan rigtig nok ikke slutte mig til det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (G. M. Petersen). Da Sagen forøvrigt er saa godt udbillet, dels af den ærede Forespørger, dels af Andre, skal jeg kun tillade mig et Par enkelte Bemærkninger. I den Egn, hvorfra jeg er, nærer man, saavidt jeg veed, den Altskuelse, som jeg ogsaa nærer, at der fremtræder store Uretfærdigheder ved den Maade, hvorpaa Bygningsafgiften bliver opkrævet. Skalaen for Bygningsafgiften findes jo i Forordningen af 1ste Oktober 1802, og den er beregnet paa Kjøbstæderne. Det er nu ganske rimeligt, at der, efterat Næringsloven har fritgivet al Næring, ogsaa svares Bygningsafgift eller Næringsafgift, hvad man nu skal kalde det, af dem, som drive Næring paa Landet, men det Uretfærdige træder frem paa saa mange Maader, f. Ex. deri, at en Mand, som driver en lille Næring paa Landet ved Siden af sit Avlsbrug, ogsaa kommer til at svare Bygningsafgift af de Bygninger, han benytter til Avlsbrug, hvortil mod den Mand, der udelukkende anvender Bygningerne til Avlsbrug, ikke svares Bygningsafgift. Hvis f. Ex. en Mand sidder og